

РЕШЕНИЕ

№ 20222

гр. София, 12.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 27.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Мария Николова, като разгледа дело номер **2909** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145—чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на А. А. О., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 2090/28.02.2025 г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон. Твърди се, че не са анализирани пречките за установяването му в конкретната област на С.. Не са обсъдени и евентуални административни и правни препятствия за установяването му именно в посочената област. Атакуваното решение на ДАБ е издадено в нарушение на изискванията на чл. 8, ал. 2 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година, които постановяват към момента на произнасяне на заявлението за убежище, приемащата държава да вземе под внимание какви са общите условия в обособената част от държавата на произход и какви са личните обстоятелства на кандидата. Административният орган също така превратно е тълкувал и не съобразява предвижданията на Решение на Съда на ЕС от 17 февруари 2009 година по дело С-465/07, съгласно което личният елемент на засягане на молителя може по принцип да се счита за установен, ако в държавата по произход или в съответния регион, в който ще бъде върнато лицето, насилието е в такава висока степен, че самото пребиваване в този район е заплаха за живота и

сигурността му.Моли решението да бъде отменено т.к. същото се явява незаконосъобразно.

В о.с.з. жалбоподателят се явява лично,представява се от адв.Л.,която поддържа жалбата на посочените в нея основания,като развива подробни съображения по същество на спора.

Ответникът-председателят на ДАБ при МС,редовно призован се представлява от юрк. Х..

Прокурора по делото излага съображения за неоснователност на жалбата.

По фактите:

С молба вх.№УП23729/19.09.2024г./л.85/подадена до ДАБ-МС, от А. А. О., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН], е поискал от властите в Република България закрила.Молбата е продиктувана лично от този чужденец,след като му е преведена на разбираем от него език арабски,без да има възражения по написаното в нея.С регистрационен лист рег.№ УП23729/19.09.2024г.чужденецът е регистриран в ДАБ с имена – А. А. О., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С..

На 19.09.2024г. А. О. е получил срещу подпис копие от Указания рег.№ УП23729/19.09.2024г.относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, в превод на езика арабски ведно с приложен Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молби за статут с приемни в ДАБ при МС.

С декларация на основание чл.30, т.3 ЗУБ рег.№ УП23729/19.09.2024г.А. О. е декларирал под наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК,че е [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С..

Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер AFIS BR112C2409190004(рег.№ УП23729/19.09.2024г.)/л.67/ на чужденец с имена А. О.;дата на раждане,пол-мъж;дата на снемане на дактилоскопните отпечатащи - 19.09.2024г.

С декларация А. О. е декларирал,че е съгласен да бъде обработвана информация относно личните му данни,които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях.Декларацията му е преведена на арабски език,разбрал е съдържанието ѝ и я е подписал доброволно.

С протокол рег.№УП23729/15.10.2024г. е удостоверено провеждане на интервю с А. О.,от интервюиращия орган на ДАБ–МС-Н.С. на 15.10.2024г. от 13.55 ч. до 15.00 ч.В началото му е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република България.Уведомен е, че за представянето на неверни данни или умишлено заблуждаване на служебно лице носи наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК. А. О. е предупреден,че на това интервю ще бъде направен аудио-запис.Изразил е съгласие в него да участва като преводач от езика арабски А. Х. и е потвърдил,че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач.Запитан съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер,заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре.Потвърдил е данните,съобщени при попълване на регистрационния лист.Заявява,че роден в [населено място],като селото се намира на 6 километра от [населено място].Заявява,че

е учил до девети клас и че е работил като земеделец./л.62/Съобщава,че е служил в редовната сирийска армия, през 2010- 2011г.Семеен е с едно дете,като семейството му и родителите живеят в [населено място],а един от братята му в Д..Твърди,че месец август 2024г. напуснал С.,като нелегално влязъл в Турция.Останал там около 45 дни.След което влязъл в България,също нелегално на 19.09.2024г.Твърди,че има брат в К..Целта му била България./л.60/Пояснява,че е напуснал С. заради войната и влошената обща обстановка там.Твърди,че няма сигурност,не е спокойно има само проблеми,като селото в което живее се контролира от кюрдите.Другата причина поради която напуснал С. е, че не иска да ходи в казармата и някоя от групировките може да го мобилизира./л.63/.Твърди,че иска да живее в България и да се събере с членовете на неговото семейство тук./л.63/

А. О. заявява,че не е имал проблеми заради етническата си и религиозна принадлежност.Не е имал проблеми с официалните власти в страната си на произход.Не е членувал в политическа партия или организация.Не е бил арестуван и/или осъждан, както в С., така и в друга държава.Не е бил жертва на насилие и към него лично не са били отправяни заплахи.Не е бил член на въоръжена групировка.

Протокол рег.№ УП23729/15.10.2024г. /л.59-63/ е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС,провел интервюто, участвалия в него преводач и чужденеца, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език–арабски,не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС,относно актуалната обстановка в С./л.28-39/.

В писмо от ДАНС е дадено писмено становище без възражение за предоставяне на закрила по подадената молба от А. О.,като е посочено изрично,че същият не е заплаха за националната сигурност./л.21/

С оспореното решение №2090/28.02.2025 г. на председателя на ДАБ на А. О.,на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.18-27/

Извършен е анализ на обстановката в С. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело С-465/07г. относно тълкуването на чл.15, б.”в” от Директива 2004/83/ЕО.

В хода на делото ответникът допълни административната преписка със справка вх.№МД-02-262/19.05.2025г.,на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ с актуализирана информация по първоначално приобщената справка/и на Дирекция „Международна дейност“–ДАБ относно актуалното положение в С..

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 -

дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателят на 07.03.2025г./л.27/, а жалбата е депозирана на 14.03.2025г. чрез ДАБ, като същата е в срок.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България.

А. О. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

На А. О. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република България да му се предостави международна закрила.

Производството за А. О. се явява образувано с регистрирането на негова молба. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на А. О. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение №2090/28.02.2025г. е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

А. О. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното.

В качеството му на сирийски гражданин, който пребивава на територията на Република България, е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл.2, б. “д” от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от А. О. при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б. “а” от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване - чл.4, ал.3, б. “б” от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на А. О. пред ДАБ - МС във връзка индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса,

религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б. "в" от Директива 2011/95/ЕС. От А. О. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да порождават у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (sur place) съгласно чл.5, ал.1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС. Тоест, молбата на А. О. към властите на Република България нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец. В „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец" на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което сирийският гражданин в настоящият случай не прави. Относно възможността жалбоподателят да бъде мобилизиран с решение от 19 ноември 2020 г. на ЕС, постановено по дело №С-238/19г. с предмет преюдициално запитване от Административният съд Х., чл. 9, параграф 2, буква д/ във връзка с чл. 9, параграф 3 от Директива 2011/95 СЕС е тълкувал разпоредбата на Директива 2011/95. Съгласно тълкуваната хипотеза - по чл.9, ал.2, буква д) от Директива 2011/95, действията на преследване могат да приемат и формата на "д) наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпления или на деяния, попадащи в приложното поле на основанията за експулсиране, посочени в член 12, параграф 2;" видно е, че чл.8, ал. 5, буква д) от ЗУБ възпроизвежда идентично разпоредбата на директивата като форма на преследване. Настоящият състав следва да отбележи, че по делото липсват доказателства на жалбоподателят да му са изпращани призовки или покана за мобилизация, липсват доказателства че изобщо ще бъде мобилизиран. Твърди също, самият той в интервюто си, че някоя от групировките може за го принудят да се бие за тях, а той не иска да служи като войник. /л.63/ Горният анализ сочи, че А. О. не изпитва основателни опасения от действия на преследване по чл.8, ал.3 – 5 ЗУБ.

Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че декларираната от А. О. причина да напусне С. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл.2, б. "е" в чл.15, б. "а", „б" и "в" от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унизително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава. Понятието „реална опасност“ ('real risk') не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рискове, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ ('serious harm') се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна

сериозност (суровост).Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права.

В решението си административният орган е приел,че за А. О. се доказва специфичен риск за жалбоподателят което обстоятелство съдът споделя.

За А. О. не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изложената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителят е бил принуден да отпътува от родината си поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание.

Съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства такива действия не са предприемани срещу жалбоподателят.

Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025 г.,информация изготвена от дирекция „Международна дейност“, на ДАБ-МС,информация относно Сирийска арабска република, като е приел ,че от информацията в горепосочените справки не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С. че на 8 декември 2024г.,президентът Б. А. напуска страната.Специалният пратеник на ООН за С., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци".Преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси,продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната. ВКБООН продължава да се ангажира с временните сирийски власти, включително срещата на 29 декември 2024 г. с кабинета на управителя на Д. за обсъждане на хуманитарните потребности в провинцията.По същия начин ВКБООН продължава да посещава активни гранични пунктове, да наблюдава процесите и да изслушва сирийците, преминаващи обратно в страната, за техните приоритети и потребности.В началото на януари 2025г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. Общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С..Изключението, което ще бъде валидно до 7 юли 2025г., позволява определени транзакции с държавни институции, включително болници, училища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със (свързани с "Х. Т. ал Ш." (HTS) организации в цяла С..Касае за пълна промяна на политическата ситуация С. и възможност за установяване на нов публичен ред и конституция,която да защитава

всички малцинствени групи в страната. По отношение на вътрешното разселване, широкомащабно проучване на намеренията, проведено от ВКБООН, REACH и Клъстера за координация и управление на лагери показва, че един милион вътрешно разселени лица, живеещи в лагери и обекти в С. С., възнамеряват да се завърнат в районите си на произход в рамките на една година, 600 000 от тях дори преди края на лятото. Проучването, проведено в 514 места за вътрешно разселени лица, подчертава, че намеренията за връщане са особено силни в Идлиб, като бившите фронтови зони в Идлиб и А. (Х.) Рака са основните дестинации. Въпреки това остават огромни предизвикателства: вътрешно разселените лица посочват липсата на хуманитарна помощ, на работни места и на основни услуги и заплахата от противопехотни мини като основни пречки пред завръщането им. При постановяване на адм. акт органа се е съобразил с мотиви в постановеното на 17 февруари 2009 г. Решение на Съда в Л. по дело № С - 465/07, на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС), касаещи силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт, се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата, или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Изрично в тълкуването е признато правото на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт. Ответникът е изложил мотиви в горния смисъл и така е изпълнил задължението си да обсъди всички релевантни за конкретния случай обективни данни, както и твърденията на търсещия закрила. Съдът изцяло споделя извода в проверяваното решение, че жалбоподателят не се явява принуден да остане извън държавата си по произход С.. Съгласно чл. 21, т. 7 от същия устройствен правилник, дирекцията изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци.

При постановяване на решението органът е изпълнил задължението си, регламентирано в чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасяне по молбата за статут да прецени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава. Извършената преценка за липса на основания жалбоподателят да се опасява за живота или свободата си на тази територия поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, както и че не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Налага се изводът, че при вземане на своето решение административният орган правилно е приложил закона и не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да представлява основание за отмяна на обжалвания акт. От изложените в интервюто обстоятелства е видно, че се касае за лице което не търси защита по реда на ЗУБ, а е икономически емигрант.

От явни източници страницата на ВКБООН съдът установява следното: В становището ВКБООН /UNHCR-Position>Returns-S.-BG%20/ посочва че: "С. се намира на кръстопът - между мира и Войната, стабилността и беззаконието, Възстановяването или понататъшната разруха. Сега С. има изключителна възможност да се насочи към мир и народът ѝ да започне да се завръща у дома. В продължение на много години ВКБООН настоява да бъдат предприети повече усилия за създаването на благоприятна среда,

благодарение на която бежанците и разселените лица да се завърнат у дома. Ето защо настоящата ситуация отваря нови възможности, от които трябва да могат да се възползват всички. Това означава премахване и/или преодоляване от Сирийските де факто власти на всички нови правни и административни трудности, както и осигуряване на сигурността; значителна хуманитарна помощ и ранна помощ за възстановяване, която да бъде предоставена от държавите донори на завръщащите се лица, на общностите, които ги приемат обратно, и като цяло на районите на действително и потенциално завръщане; и упълномощаване на ВКБООН и неговите партньори да наблюдават процеса на Завръщане по граничните пунктове и на самите места, към които хората са избрали да се завърнат.

Според изчисления на ВКБООН от 6 март 2025г., /UNHCR-Position>Returns-S.-BG%20/ считано от 8 декември 2024 г., 303 400 сирийци са преминали обратно в С. от съседни държави. Освен това, считано от 27 ноември 2024 г. и въз основа на най-новите данни на ВКБООН и О. от 26 февруари 2025 г., 885 294 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си. По отношение на вътрешното разселване, широкомащабно проучване на намеренията, проведено от ВКБООН, REACH и Клъстера за координация и управление на лагери показва, че един милион вътрешно разселени лица, живеещи в лагери и обекти в С. С., възнамеряват да се завърнат в районите си на произход в рамките на една година, 600 000 от тях дори преди края на лятото. Във връзка с политическите събития в С., Правният комитет за изготвяне на конституционната декларация заявява необходимостта от изготвяне на конституционна декларация за управление на преходния период в страната. Тази декларация има за цел да регулира преходната фаза, да определи правомощията на трите власти и да осигури стабилност и възстановяване. На 13 март 2025 г. временният президент на С., А. ал Ш., подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен период, три месеца след като неговата ислямистка група сваля от власт Б. А.. В документа се казва, че ислямът е религията на президента, както и в предишната конституция, „ислямската юриспруденция е "основният източник на законодателството", а не "основен източник". Декларацията също така урежда разделението на властите и съдебната независимост и гарантира правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват, в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия.

В хода на съдебното производство е представена справка от 19.05.2025г. на ДАБ от която е видно ,че на 13 март 2025 г. временният президент на С., А. ал Ш., подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен период, три месеца след като неговата ислямистка група сваля от власт Б. А.. В документа се казва, че ислямът е религията на президента, както и в предишната конституция, „ислямската юриспруденция е "основният източник на законодателството", а не "основен източник". Декларацията също така урежда разделението на властите и съдебната независимост и гарантира правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите.“В позицията на ВКБООН е посочено ,че С. се намира на кръстопът - между мира и Войната, стабилността и беззаконието, Възстановяването или по-нататъшната разруха. Сега С. има изключителна възможност да се насочи към мир и народът ѝ да започне да

се завръща у дома. В продължение на много години ВКБООН настоява да бъдат предприети повече усилия за създаването на благоприятна среда, благодарение на която бежанците и разселените лица да се завърнат у дома. Ето защо настоящата ситуация отваря нови възможности, от които трябва да могат да се възползват всички. Това означава премахване и/или преодоляване от Сирийските де факто власти на всички нови правни и административни трудности, както и осигуряване на сигурността; значителна хуманитарна помощ и ранна помощ за възстановяване, която да бъде предоставена от държавите донори на завръщащите се лица, на общностите, които ги приемат обратно, и като цяло на районите на действително и потенциално завръщане; и упълномощаване на ВКБООН и неговите партньори да наблюдават процеса на Завръщане по граничните пунктове и на самите места, към които хората са избрали да се завърнат. На 13 март 2025 г. временният президент на С., А. ал Ш., подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен период. В документа се казва, че ислямът е религията на президента, както и в предишната конституция, „ислямската юриспруденция е "основният източник на законодателството", а не "основен източник". Декларацията също така урежда разделението на властите и съдебната независимост и Гарантира правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите.

Процесната справка не се отразява върху изводите на председателят на ДАБ т.к. обстановката в С. остава нестабилна и с оглед наложените международни санкции, но като цяло е подобрена сигурността в страната. В тази връзка, въпреки че административния орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от [чл. 142, ал. 2 АПК](#), с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, съдът приема, че закона е приложен правилно.

При постановяване на решението органът е изпълнил задължението си, регламентирано в чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасяне по молбата за статут да прецени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, като органа правилно е приложил закона и не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

Материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **А. О.** за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл.8, ал.1 и 9, чл.9, ал.1, 6 и 8, чл.13, ал.1, т.1, т.12 и т.14 ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011/95/ЕС. По изложените съображения, съдът приема оспореното Решение №2090/28.02.2025г. за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 АПК вр. чл.91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата **А. А. О.**, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин

на С., етническа принадлежност -арабин,религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение-женен,Л.,срещу Решение №2090/28.02.2025г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: